

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Tárgy

412.21

Hely

Szerző

Cím

Miért nincs „virágos Budapest”?

Idő

1914

Forrás:

Pesti Hírlap

Személy

Bp.

1914. V. 28.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Miért nincs „virágos Budapest”?

Miőn annak idején részint a sajtó, részint a szép kulturának lelkesebb hívei kiadták a jelszót, hogy „Virágos Budapest!” legyen a főváros végtelenül szűke háztengeréből — bátrak voltunk tisztelettel megjegyezni, hogy amig bizonyos közrendészeti szabályokat nem változtatnak meg: nem lesz virágos Budapest.

És — nem lett.

Holott ennek az igazán szép és rég óhajtott mozgalomnak az elején egészen helyesen indult a dolog. Rengeteg cserépvirág került az üzletekbe és a piacokra, s ez a rengeteg virág az első évben, szórul-szóra — az utolsó cserépke muskátliig mind elfogyott. A főváros közönsége általában — nagy tömegében — szereti a virágot és örömet vásárolja. Minél szerényebb viszonyok között élő családról van szó, annál inkább. A nagy vagyon ezrekbe kerülő vásárlással szerzi meg a maga örömet — a krajcáros szegénység egy-két tő virággal, amely szerény otthonát megszépíti és ideig-óráig elűzi tőle illatával a szegénység savanyu szagát. A nyílt piacok virágárusai igazolhatják, hogy a mozgalom első esztendejében nem maradt cserépvirág gazda nélkül.

Alakult egy külön bizottság is a különösen izléses ablak- és erkélyvirágdiszek megbírlására és megjutalmazására. Ezek a szerény pénzjutalmak is buzdítólag hatottak és hatnának bizonyára ma is, ha azok a bizonyos közrendészeti szabályok ki nem esávtarták volna az egész mozgalom nyakát. A virágot ugyanis öntözni kell. Röviden és velősen — sőt évezredek óta: — öntözni. Különben kiszárad. Mivel pedig az ablakokba és erkélyekre virágdisz, sőt „virágos Budapest!”-képpen elhelyezett cserépvirágot is öntözni kell napjában legalább reggel és este, s mivel ezt a műveletet nem lehet finom Pravaz-fecskendővel elvégezni — megesett, hogy öntözés közben a víz lefröccsent a járdára és az alant haladó himnemű vagy nőnemű budapesti világpolgár kalapjára vagy ruhájára hullott. Az eképpen megpermetezett kényes világpolgár persze azonnal rendőrré kiabált, a rendőr felírta a lefröccsent víz tulajdonosának nevét és az „eljárás” megkezdődött. Idézés. Szaladás a rendőrségre. Két-három órai várakozás. Pro primo: megintés. Pro secundo: pénzbírság . . . hiszen tesszik tudni. Esetleg — tessék megpróbálni, mint ahogy e néhány alázatos sor póruljárt írója néhányszor megpróbálta. Egész légió hasonló affaire támadván az öntözésből — amelynek *lennie kell* — a legtöbb ember végre is megunta a dolgot és beszede ablakaiból vagy erkélyéről a virágokat, a melyeket bő öntözés nélkül nyári időben életben tartani, nemde, lehetetlen? Ez ime, az oka, hogy az első évben oly szépen kivirult budapesti ablakok rendre megkopaszodtak s ma ismét százezrével merednek csupaszon és siváran a bizottság szeméi közé — amely valamelyes kis munkát már csak a külvárosok szegényes házaiban talál. A város belső területeiről eltűnt jóformán minden virág.

Tehát, igenis lehet, csak mondassék ki, a mit három évvel ezelőtt ugyane helyen indítványozni bátrak voltunk, — mondassék ki t. i., hogy reggel 6 óráig és este 9 órán túl mindenki szabadon öntözheti az ablakok és erkélyek cserépvirágait anélkül, hogy a véletlenül és majdnem elkerülhetlenül lefröccsenő viz miatt bármily néven nevezendő kellemetlenségei támadhatnának.

A közönség hamar meg fogja szokni, hogy reggel 6-ig és este 9 órán túl ne járjon közvetlenül az erkélyek és az ablakok alatt, mert virágöntözés ideje van. Aki pedig mégis ott mászkál és vizet kap a fejére — az utasíttassék panaszával a m. kir. sóhivatalhoz.

Néhány soros rendelet vagy hirdetmény az egész és ismét lesz „virágos Budapest”. Amig azonban valamely erre hivatott „illetékes” nem bocsátja ki ezt a rendeletet, hiábavaló locsogás minden buzdítás és agitáció, mert — amint az eredmény mutatja — Budapesten igen sok ezer virágkedvelő ember van, de olyan nagyszerűen türelmes rajongó csak elvétve akad, aki e szép passziója qua non-ja — vexáltassa és megbírságotlassa magát.

A kérdés most már az, hogy lehet-e ezen a bajon segíteni?

A válasznak viszont okvetlenül úgy kell hangzania, hogy igenis lehet. Különben még csunyább lesz Budapest utcáinak külső képe a javasrészét bécsi kaptafára épült „Normál-Zins-Haus“-ok disztelen perspektívája még lehangolabb és még sivárabb.